

styrelsen skulde blive meget bedre end Loven, hvilket da den lovgivende Magt ikke kan være Marsag til.

Schack: Det er mig ikke aldeles tydeligt, om der i § 24 skal tages Hensyn til Trangen eller ikke, da der ikke i den første Deel af denne Paragraph staaer omtalt, at der skal tages et saadant Hensyn, hvorimod det udtrykkeligt staaer i Udkastet, at med Hensyn til de i § 18 omtalte Personer skal der tages Hensyn til Trangen. Det Endringsforslag, som det ærede Udvalg har stillet, borttager imidlertid ogsaa Bemærkningen derom i den sidste Deel, saaledes at der aldeles ikke kommer til at staae noget desangaaende, og jeg troer, at saaledes som Paragraphen i saa Fald vil blive affattet, vil man ikke kunne tage Hensyn til en saadan Trang, men være nødsaget til at give Enhver Pension uden Hensyn til, om hun er trængende eller ikke. Dermed vilde Paragraphen blive en Modsigelse af den følgende Paragraph, som siger, at naar Vedkommende ikke ere trængende, saa kan Understøttelsen forringes for dem, ja endog aldeles undrages dem, thi det er en Modsigelse, det ene Nar nødvendigtvis at maatte give dem Understøttelse, og strax det følgende Nar, naar de havde Formue, selv om det var den samme Formue, som de havde det forrige Nar, at maatte være forpligtede til at tage Understøttelsen fra dem. Det forekommer mig saaledes, at der er en Incorrecetheit heri, — men er dette Tilfældet, saa vil Udvalget jo kunne rette det ved 3die Behandling.

Ordføreren: Udvalget har vistnok forstaaet Paragraphen saaledes, at den der omtalte Forsørgelse, ligesom alle andre i dette Lovudkast ommeldte Invaltdforsørgelser, maatte gjøres afhængig af Trang; jeg troer ikke, at det, at det ikke udtrykkelig er nævnt i hver enkelt Paragraph, at Størelsen skal bestemmes efter Trangen, vil have til Følge, at den Bestyrelse, som i Fremtiden vil faae det under sig, kan unddrage sig dette Hensyn. Det gaaer igjennem alle Bestemmelserne i Loven, og gjælder derfor vistnok ogsaa her; skulde imidlertid den ærede Rigsdagsmand finde det henstgtsmæssigt, at det ogsaa udtales her, saa kan der vistnok ikke indvendes noget Væsentligt derimod. —

Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Sørensen) har Meget imod disse stigende Sætter, og jeg kan ikke Andet, end forsaa vidt være enig med ham deri; men jeg maa dog tilføie dette, at jeg med Hensyn til Enker troer, at der er en Deel mere, der taler for, at der bliver stigende Sætter, end med Hensyn til Invaliderne selv; thi med Hensyn til Enkerne er det dobbelt vanskeligt at opstille noget Regulativ, der bestemt kan sige, hvor Meget hver enkelt Enke skal have.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

1) § 20 (Anhang Nr. 79, Pag. 1246)

vedtoges eenstemmig med 59 Stemmer.

2) § 21 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

3) § 22 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

4) § 23 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmig med 59 Stemmer.

5) Sørensens Forslag til § 24:

I Stedet for „fastsættes følgende Regulativ“, sættes: fastsættes følgende Bestemmelser:

1. Enker, hvis Mand henhørte til en af de i § 2 betegnede 6 Underclasser, og ere enten faldne i Krigen eller senere døde af deres Saar og Beskadigelse i Krigen, for end denne Lovs Udgivelse, erholde, uden Hensyn til anden Forskiel end deres forskellige trængende Omstændigheder, en aarlig Understøttelse fra 50 til 80 Rbd.
2. Døende Enker efter Invalider, der selv i længere eller kortere Tid oppebære den dem efter denne Lov tilkjendte Pension eller Understøttelse, erholde en aarlig Understøttelse i passende Forhold til deres afdøde Mand's Pension eller Understøttelse indtil Halvparten af dennes Størrelse."

forkastedes med 43 Stemmer mod 12.

6) Udvalgets Forslag til § 24:

I Regulativet sættes ved 2den, 3die og 4de Klasse 15—60 Rbd. istedetfor 15—50 Rbd.

vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

7) Udvalgets Forslag til samme §:

Slutningen af Paragraphen fra: 100 Rbd. aarlig udgaaer, og i Stedet sættes: den samme Sum, som de vilde have erholdt i Pen-